అవ్యక్తం

— జి. నరసింహారెడ్డి

"రండి టిఫిన్ చేద్దురు" డ్రాయింగ్ రూంలోకి వచ్చి పిలిచింది అనసూయ.

అప్పటికే బట్టలు ధరించి ప్రయాణానికి సిద్ధమై ఊబుసుపోక పత్రిక తిరగేస్తున్న డాక్టరు రెడ్డి కుర్చీలోంచి లేచాడు.

అతను డ్రాయింగ్ రూంలోంచి లోపలికి వెళ్ళబోతుండగా ప్రధాన ద్వారం వైపునుండి "నమస్కారమండి" అన్న గొంతు వినబడింది.

వెనుదిరిగాడు.

ద్వారానికవతల చేతులు జోడించి చిరునవ్వుతో నిలబడివున్నాడు నాయుడు.

"హల్లో మీరా రండి" అంటూ తిరిగి సోఫా వైపు నడిచాడు. నాయుడు ఎందుకొచ్చాడో డాక్టరురెడ్డికి తెలుసు. ఆ విషయం నాయుడి ద్వారానే చెప్పించాలని ఎదురు కుర్చీలో కూర్చుంటున్న నాయుడుతో "ఏంటి సంగతి తొందరగా చెప్పండి, నాకు అర్జంటు పనుంది" అన్నాడు.

'అదే నా భార్య ఆపరేషన్ సంగతి ..'

"జాయిన్ చేసుకున్నాక ఆపరేషన్ చేయకుండా ఉంటామా, చేస్తాం లెండి"

"అదే కానీ, తొందరగా చేస్తే బావుంటుందని ..."

"అందరూ ఈమాటంటే ఎలాగండీ ...." అంటూ క్యాలెండరు వైపు చూసి "ఈ రోజు సన్‌డే కదూ, ఎల్లుండి ట్యూస్‌డే చేస్తాను సరేనా" సోఫాలోంచి లేచాడతను.

అతనికి తొందరగా వెళ్ళాల్సిన పనుంది. అదీ గాక ఇటువంటి విషయాలను క్లుప్తంగా మాట్లాడి ముగించడం అతని అలవాటు. నాయుడు కూడా లేచి "వస్తానండీ...." అంటూ జేబులోకి చేయి పోనిచ్చాడు.

"ఉండండి మా మిసెస్ వస్తుంది మాట్లాడండి" లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టరు రెడ్డి.

డబ్బుకు సంబంధించిన విషయాలు

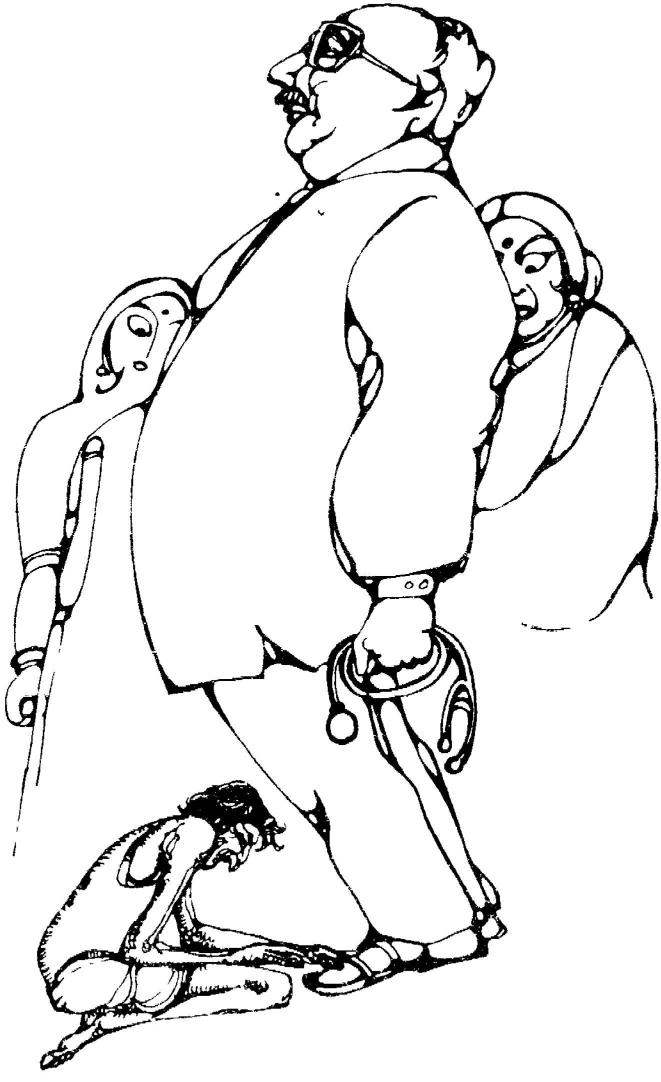

తను మాట్లాడటంగానీ డబ్బును (ఇతరుల నుండి) తన స్వంత చేతులతో తీసుకో వడం గానీ చేయడు తను.

అనసూయవచ్చి నాయకుడితో మాట్లాడి ఆయిదు వందల రూపాయలు తీసుకొని, అతన్ని పంపించి, డబ్బు బీరువాలో పెట్టి

వచ్చేసరికి డాక్టరురెడ్డి టిఫిను ముగించి వచ్చారు.

"డ్రైవరొచ్చాడా?"

"ఇంకా రాలేదు"

"ఇప్పుడెలా, ఇంకా సేపటో వర్షం వస్తుందే?"

"ఏమయిందో వాడికి"

విసుగ్గా మరోమారు గడియారం వంక చూసుకొని "నరేశే, ఎంత దూరముందని రెండు మూడు గంటల ప్రయాణం. నేనే వెళ్ళొస్తా" అంటూ బయటకు నడిచాడు.

"మీ ఇష్టం" అతన్ని సాగనంపడానికి అనుసరించిందామె. గారేజీ వైపు నడుస్తుండగా గేటు తీసుకొని వచ్చాడు రుక్కయ్య.

"దండాలయ్యా"

విసుగ్గా అతనివైపు చూశారు దంపతులు.

భయం భయంగా దగ్గరికొచ్చిన అతన్ని చూసి "ఇక్కడికెందుకొచ్చావు?" కోపంగా అడిగాడు డాక్టరు రెడ్డి.

"ఏమిచ్చుకోలేని గరీబోన్ని బాబయ్య దయ చూపాలె," అంటూ వంగి అతని కాళ్ళపైబడి "నా కొడుక్కి జబ్బి ఆప్రేషన్ చేయండ్రి" అన్నాడు రుక్కయ్య.

ఇలా రుక్కయ్య కాళ్ళమీద పడతాడని అతనూహించలేదు. అదీగాక ప్రయాణ సన్నద్ధుడై ఉన్నాడాయె. ఎంతో కోపం వచ్చిందతనికి.

"నా గొడవలో నేనుంటే నీదేం దయ్యా మధ్యలో, నడు నడూ" కాళ్ళు వదిలించుకున్నాడు.

రుక్కయ్య తన కొడుకును ఆసుపత్రిలో జేర్పించి నెల రోజులవుతుంది. ఇంతవరకు డాక్టరురెడ్డి అతని వంకే చూడలేదు. డబ్బులు తీసుకోకుండా ఆపరేషన్ చేయడమంటే అతనికెంతో చిరాకు. పేద వాళ్ళని ఎప్పుడూ కరుణ చూపడు వాళ్ళ వైపు చూడకుండానే ఉండే వాళ్ళే ఎక్కణ్ణుంచయినా కష్టపడి డబ్బు తెచ్చిస్తారని అతని నమ్మకం. అందుకే రుక్కయ్య ఇన్నాళ్ళూ పరీక్షించలేదు.

ఇప్పుడు రుక్కయ్య తనింటికి రావడం బాగానే ఉంది కాని ఏమిచ్చుకోలేననడం మాత్రం అతనికి రుచించలేదు.

"జర దయ సూడుండ్రి బాబయ్యా, నా ఇంట్ల నీ పేరు చెప్పుకొని దీవం పెట్టుకుంట" కఠిన శిలలు కరిగి పోయేంత ఆర్ద్రంగా అన్నాడు రుక్కయ్య.

"ఇటువంటి వాళ్ళతో మాట్లాడి లాభం లేదు అనసూయా, ఇతన్ని పంపించేయి. నేను వెళ్ళొస్తా టైమవుతుంది" అని గారేజీ కెళ్ళి కారులో వచ్చేసరికి అప్పటికే అనసూయ రుక్కయ్యను గేటవతలికి పంపించివేసి భర్తకు చెయ్యి ఊపింది.

○ ○ ○

డాక్టరు రెడ్డి పేరు మోసిన కార్డియోలజిస్టు. ఎన్నో ఓపెన్ హార్టు ఆపరేషన్లు చేసి రాష్ట్రమంతటా ఘన కీర్తుల నందుకున్న డాక్టరు.

అతను పని చేసేది ప్రభుత్వాసుపత్రిలోనే అయినా డబ్బు తీసుకోనిదే అతను ఆపరేషన్ థియేటరులోకి అడుగు పెట్టడు,

లంచం తీసుకోవడం అనేది కూడా ఓ రకమైన జబ్బే. అందుకు అలవాటు

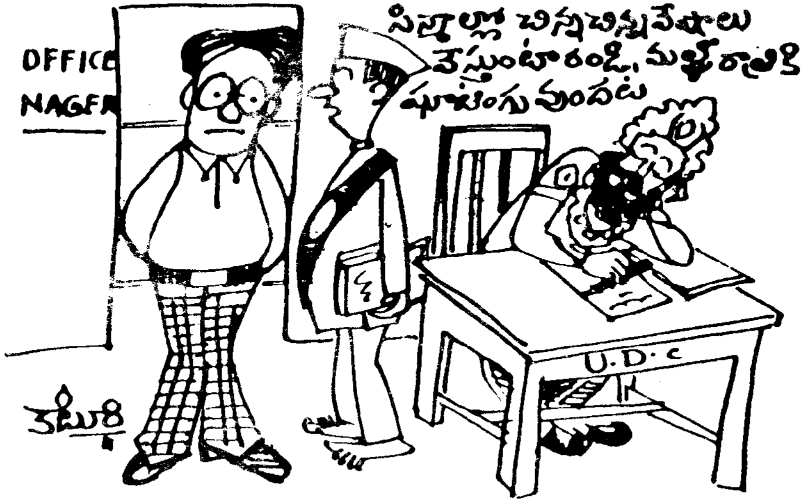

పడినవారు నిజాయితీగా పనిచేయమంటే చేయలేరు. చేసిన ఆపరేషన్లన్నీ విజయవంతం కావడంతో, అతను ఎక్కువ డబ్బు తీసుకుంటాడని తెలుస్తున్నా ప్రజలకు అతనే శరణ్యమయ్యాడు. వాళ్ళకు కావలసింది డబ్బు పోయినా రోగం నయం చేసే డాక్టరు!

అతనికో అవిటి కూతురుంది. పేదవాళ్ళనే కనికరంలేకుండా డబ్బు గుంజుతున్నాడు కాబట్టే అతని కూతురు అవిటిదయిందని అతనంటే గిట్టనివారు లోలోపల సంతోషపడుతుంటారు. ఆ కూతురు పెళ్ళిసంబంధనిమిత్తమే డాక్టరు రెడ్డి కి ప్రయాణం!

○ ○ ○

వెళ్ళిన పనయితే ఓరకంగా నెరవేరింది రెడ్డికి. అతని అవిటి కూతురును తన ఇంజనీరు కొడుకుకు చేసుకోవడానికి ఒప్పుకున్నాడు రాజగోపాల్ రెడ్డి. కాని అందుకు అతడు అడిగిన కట్నమే కార్డియోలజిస్టు అయిన డాక్టరు రెడ్డి గుండెనే స్తంభింపజేసింది.

రెండు లక్షలు!

కాని తప్పదు. అందుకే ఒప్పుకున్నాడు.

తిరుగు ప్రయాణంలో ఊరు దాటగానే ఫియట్ కారు కదలనని మొరాయించింది.

ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు.

ఆ ఊరుకున్న మట్టిరోడ్డుపై కోపం వచ్చింది. తరువాత తన కారుమీద, చివరకు తనవెంట రాని డ్రైవరుమీద కోపం వచ్చిందతనికి.

"ఏం చేస్తావయ్యా డాక్టరూ, బస్సులో వెళ్ళిపోయి రేపు డ్రైవరును పంపియ్యి" అన్నాడు రాజగోపాల్ రెడ్డి.

అంతకన్నా వేరే గత్యంతరం లేక పోయింది.

అతన్ని మెయిన్‌రోడ్డుకున్న వనంతాపురం బస్టాండు దగ్గర దించి బండి వెళ్ళి పోయింది.

షెల్టరు నిండా జనం, బెంచీలకింద జనం. అంతటా గుంపులు గుంపులుగా కూర్చునీ, పడుకొనీ ఉన్నారు ఎక్కడా కూర్చోబుద్ధి కాలేదు తప్పనిసరియై రోడ్డు వారగా నిలబడ్డాడు.

తనేంటి, తన డిగ్నిటీ ఏంటి? ఈ చచ్చు ఆర్టీసీ బస్సులో వెళ్ళడమేంటి? అంతా ఖర్మ-ఆడపిల్లను కన్నందుకు తప్పుతుందా?

ఏదో బస్సొస్తూంది-మహబూబ్‌నగర్ వెళ్ళేది,

ఏదో ఒకటి, జడ్చర్లవరకు వెళ్ళి అక్కడినుండి ఏదయినా ఎక్స్‌ప్రెస్సులో హైదరాబాద్ వెళ్ళొచ్చు

కాని అలవాటు ప్రకారం ఆ బస్సు బస్టాండుకు కాస్త దూరానే ఆగింది. ముసలివాళ్ళు, ఆడవారు, పిల్లలు ఒకరేమిటి అందరూ పరుగెత్తుతున్నారు. ఎందుకో డాక్టరు రెడ్డి తను నిలబడ్డ చోటునుండి అంగుళం కూడా ముందుకు కదల్లేదు. ఒకరిద్దరు యువకులను ఎక్కించుకొని బస్సు కదలి వెళ్ళింది.

రెండు లక్షలు!

అవిటి కూతురు అత్తారింటికి వెళ్లాలంటే రెండు లక్షలు!!

పెళ్ళికి మరో యాభై వేలు, తనదగ్గర ఇన్నాళ్ళనుండి సంపాదించిన డబ్బు మహా ఉంటే లక్షా యాభై వేలుంటాయి, ఓ యాభై వేలదాకా ఎవరయినా అప్పిస్తారు. అయినా ఇంకో యాభై వేలు కావాలి.

రెండు నెలలో యాభై వేలు!

ఎన్ని ఆపరేషన్లు చేస్తే రెండునెల్లో తను అంత డబ్బు సంపాదించగలడు? ఒక్కొక్క ఆపరేషన్‌కు సరాసరిగా ఐదు వందలు తీసుకున్నా తను రెండు నెల్లో వంద ఆపరేషన్లు చేయాలి

యాభై వేలు!

వంద ఆపరేషన్లు!!

టైం చూసుకున్నాడు. మూడు కావస్తుంది. వచ్చి అప్పుడే గంట దాటింది. వచ్చే జీపులను, కార్లను ఆపమని చేయి ఊపుతున్నా ఫలితం లేక పోతుంది. ఎవ్వరూ ఆపడం లేదు.

తన ప్రతిభ మీద, పేరు ప్రఖ్యాతుల మీద అపనమ్మకం కలుగుతుంది. ఆపరేషన్లు చేసి తను ఎందరి ప్రాణాలో నిలబెట్టాడు. ఏ ఒక్కరూ గుర్తుపట్టి లిఫ్ట్ ఇవ్వడం లేదు.

ఒక కారు అతన్నిదాటి రోడ్డుప్రక్కగా కొంచెం దూరంలో ఆగింది. అతనిలో ఆశ తళుక్కుమంది. కారులోంచి డ్రైవరు కాకీలు దిగాడు. రేడియేటరులోకి నీళ్ళ కొరకు డబ్బా తీసుకొని పొలాలు వైపు వెళ్తున్నాడు. వెనక డోరు తెరచి ఇంకెవరో వ్యక్తి దిగాడు.

ఖద్దరు దుస్తులు, బట్టతల, కారీ విగ్రహం— ఎక్కడో చూసినట్లనిపించింది డాక్టర్ రెడ్డికి. చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది.

అతను ....చౌదరి అనుకుంటా పేరు. అతని కూతురికి తను ఆపరేషన చేశాడు. తను ఐదువందలరూపాయలడిగితే అతను

వెయ్యిరూపాయలిచ్చాడు. చాలా మంచి వ్యక్తి, హైదరాబాదుకు వెళ్తున్నారు కాబోలు తనను చూస్తే తప్పక లిఫ్టు ఇస్తాడు. కాని తను ఇక్కడుంటే అతనెలా చూస్తాడు? తప్పదు- తను అతని దృష్టిలో పడేట్లు దగ్గరికి వెళ్ళాలి.

మామూలుగా అటూ ఇటూ చూస్తూ దగ్గరికొచ్చి నిలబడ్డ డాక్టర్ రెడ్డిని చూసి వెంటనే దృష్టి మరల్చుకున్నాడు చౌదరి.

తెలుస్తూనే ఉంది, గుర్తుపట్టి కూడా ముఖం తిప్పుకోవడం తనపై తనకే కాస్ప్రదెన్ను పోతుంది. తనలాంటి గొప్ప వ్యక్తి చూపు కొరకే ఎంతోమంది పడిగాపులు గాస్తారే అటువంటిది ఈ చౌదరి తన నింత అవమాన పరుస్తాడా? గ్రేట్ ఇన్సల్ట్!

నిజానికి తనూ పలకరించకూడదు. కాని అవసరం తనది. లేకుంటే తనీరోజు హైదరాబాదుకు చేరేట్లు లేదు. ఎంతో బరువుగా, వెనకనుంచి తననెవరో తోస్తున్నట్లుగా బలవంతంగా కారువైపు నడిచాడు. చౌదరికూడా కారులోకి ఎక్కబోతున్నాడు. తను తొందర పడాలి.

"హల్లో, చౌదరిగారూ....." తెలుస్తూనే ఉంది చౌదరికూడా తనకేసి బలవంతంగా తిరుగుతున్నట్లు

"హల్లో మీరూ....."

....దుర్మార్గుడు గుర్తుపట్టికూడా ఎంత యాక్షన్ చేస్తున్నాడో.

"నేనండి, డాక్టర్ రెడ్డిని, అప్పుడే మరచిపోయారా" బలవంతాన నవ్వుతూ అన్నాడు

చౌదరి కూడా నవ్వు పులుముకొని "సారీ, ఇక్కడున్నారేంటి?"

గబగబా తన పరిస్థితిని చెప్పి "మీరు లిఫ్ట్ ఇవ్వాలి"

"సారీ లోపల నా ఫామిలీ ఉంది, మాకే ఇబ్బందిగా ఉంది"

డాక్టరు రెడ్డి ముఖం ముడుచుకుపోయింది. "ఎట్ లేస్ట్ జడ్చర్లవరకయినా...." అతని మాటలు పూర్తికానే లేదు. "సారీ" అంటూ చౌదరి డోరు తెరచుకొని కారులో కూర్చోవడం, కారు కదిలి వెళ్ళటం వెంటనే జరిగాయి.

ముఖం మీద పేడనీళ్ళు చల్లినట్లయింది

ఘోర అవమానం!

గ్రేట్ ఇన్సల్ట్!

చౌదరి కారుడోరు తెరిచినప్పుడు లోపలున్న స్త్రీని తనూ చూశాడు డాక్టరు రెడ్డి. ఆమె అతని భార్య కాదు, కూతురూ కాదు మరెవరు? అందుకే కాబోలు తనను కాదని వెళ్ళింది.

టైం చూసుకున్నాడు.

నాలుగు!

సాయంత్రం కాఫీ తాగంది తనుండలేడు. ఇక్కడున్న హోటళ్ళలో కాఫీ మాట దేవుడెరుగు కనీసం మంచినీళ్లుకూడా త్రాగాలనిపించడంలేదు.

జనం ఇంకా ఎక్కువవుతున్నారు. ఓ తిరునాలలా తయారైంది బస్టాండు. బస్సులు కొన్నయితే ఆగటమేలేదు. ఆగినవి బస్టాండుకు అమడ దూరం వెనకో ముందో ఆగుతున్నాయి. జనం బస్సుకోసం పరిగెత్తి పరిగెత్తి మళ్ళీ చెట్టుకిందికే చేరుతున్నారు.

తనీరోజు హైద్రాబాదుకు చేరుతో లేదా?

రెండు నెలల్లో యాభయివేలు!

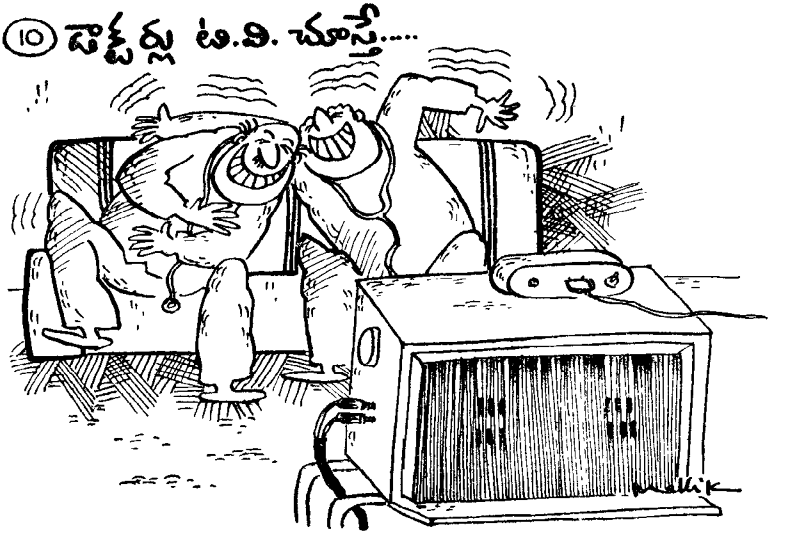

వంద ఆపరేషన్లు!

వెంటనే చౌదరి జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు. ఆ వెంటనే జరిగిన పరాభవం గుర్తుకొచ్చి సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయేలా చేస్తుంది.

అయిదు దాటింది.

తిరిగి అదే ఊరికి వెళ్ళిపోవాలేమో?!

ఈ రాత్రి తను ఒంటరిగా నడిచి మళ్ళీ ఆ ఊరికి....

ఛీ,ఛీ ఎంతటి విపత్కర పరిస్థితి!

కారు మీద కోపం వచ్చింది.

తరువాత ఆవిటి కూతురిమీద కోపం వచ్చింది.

ఆతరువాత ఎందుకో తనమీద తనకే ఎంతో కోపం!

ఆరు కావస్తుంది.

ఆకలి!

నీరసం!!

వీటన్నింటిని మించి మనసును తొలిచేస్తున్న పరాభవం!!!

జేబునిండా డబ్బుంది-అయినా ఆకలి!

నవ్వొచ్చింది డాక్టరురెడ్డికి.

ఏదో సూపర్ డీలక్సు బస్సొస్తుంది. అదెలాగూ ఆగదుకదా అని దానిగురించి పట్టించుకోలేదు. ఆదేసమయంలో జట్చర్ల వైపు నుండి ఓబస్సొచ్చి స్టేజీలో ఆగడమూ దాని వెనకే వచ్చిన ఓ లారీ ఆ బస్సునుదాటి వెళ్ళాలను కోవటంతో ఎదురుగా వచ్చిన సూపర్ డీలక్సు బస్సు స్లో అయింది

ఈలోగా లారీ వెళ్ళి పోయింది.

డీలక్స్ బస్సు అతన్ని దాటి పది గజాల దూరంలో ఆగింది. కొంత మంది బస్సుకేసి పరిగెత్తారు.

"ఇది డీలక్స్ బస్సయ్యా, ఎవర్నీ తీసుకపోం" అంటూ కండక్టరు బస్సు దిగి డాక్టరురెడ్డి వైపు వచ్చి నమస్కరించాడతనికి. నంస్కారంతో తిరిగి నమ

న్కరించాడు కాని అతనెవరో తనకు గుర్తురావడం లేదు.

"ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు సార్, సిటీకేనా?"

"అవును, కారు చెడిపోయింది బస్సు లాగడం లేదు"

"రండి సార్, మాబస్సులో వెళ్దాం"

ప్రాణం లేచొచ్చినట్టయింది.

డోరు దగ్గరున్న జనాన్ని ప్రక్కకు జరగమనిచెప్పి డోరు తెరచి "ఎక్కండి సార్" అన్నాడు కండక్టరు. అతని కంఠంలో కనబడుతున్న గౌరవం వినయం డాక్టరురెడ్డిని ముగ్ధుణ్ని చేశాయి.

ఎంత ఆలోచించినా అతనెవరో గుర్తుకు రావడంలేదు. అందర్నీ ఓమారు పరికించాడు.

టూసీటర్ వైపున కండక్టరు సీటు వెనకాలసీటులో కూర్చొని ఉన్న యువతీ యువకులను చూసేసరికి ముఖం వెలిగిందతనికి, ఆయువకునికి అతను ఆరునెలల క్రిందటే ఆపరేషన్ చేశాడు.

ప్రాణదానం చేసిన తనను చూసి గౌరవపూర్వకంగా సీటు ఇవ్వక పోతాడా అని అనుకున్నాడుగాని అతను తనకేసి కొత్తవాణ్ని చూసినట్లుగానేచూసి ముఖం తిప్పుకున్నాడు,

కండక్టరు అతని వెనకే ఎక్కి డోర్ వేసి "కూర్చోండి సార్" అంటూ తన సీటును చూపించాడు.

"మరి మీరు...." ఎందుకో అతన్ని ఏకవచనంతో సంబోధించాలనిపించడం లేదు.

"మీరు కూర్చొండి సార్, నేనెక్కడయినా సర్దుకుంటాను"-కూర్చున్నాడు.

కండక్టరు ఎదురు సీటుకు ఆనుకొని నిలబడ్డాడు.

అతనెవరో గుర్తుకు రానిది ఏం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు డాక్టరురెడ్డికి.

"నన్ను మీరు గుర్తుపట్టలేదు కదండీ, నాకు మీరు మూడేండ్ల క్రిందట ఆపరేషన్ చేశారు నాకు కొత్త జీవితాన్నిచ్చారు"

మూడేండ్ల క్రిందటి విషయం తనకెలా గుర్తుంటుంది?

"ఇందులో నేను చేసిందేముంది లెండి, నావృత్తి ధర్మం నేను నిర్వర్తించాను" ఏదో మాట్లాడాలి కాబట్టి అన్నాడు

"అలా అనకండి సార్, మీలా నిజాయితీగా డబ్బు తీసుకోకుండా ఆపరేషన్లు చేసే డాక్టర్లు ఎవరుంటారండీ ."

మాట సూటిగా తగిలింది.

ఎప్పుడు? తను డబ్బు తీసుకోకుండా ఇతనికి ఆపరేషన్ ఎలా చేశాడు, ఎందుకు చేశాడు?

"మేం నిజంగా అప్పుడు డబ్బు ఇచ్చుకోలేని స్థితిలో ఉన్నాం సార్, నేను జాయిన్ ఆయిన వారం రోజులకే ఆపరేషన్ చేశారు...."

జ్ఞాపకం వస్తూంది అప్పుడు వార్డులో బెడ్స్ ఖాళీ లేవు కాని ఆ మరునాడు తప్పనిసరిగా ఓ వ్యక్తిని జాయిన్ చేసుకోవల్సి ఉంది. వెయ్యి రూపాయిలపైన వచ్చే కేసది. మైనర్ ఆపరేషన్ కాబట్టి ఈవ్యక్తికి మరునాడు ఆపరేషన్ చేసి పోస్టు ఆపరేషన్ వార్డుకు పంపించేశాడు.

అయితే డబ్బు తీసుకోకుండా చేసిన కేసు ఇదొకటుందన్నమాట

"అంతకుముందు స్టేజీనుండి వస్తున్నట్లు టికెటిస్తున్నాను, తీసుకోండిసార్"

అంటూ టికెట్లు పంచ్‌చేసి ఇచ్చాడతను.

డాక్టరురెడ్డి జేబులోంచి డబ్బు తీసి ఇవ్వబోయాడు.

"ఏందిసార్, మీవద్ద డబ్బు తీసుకుంటానా, వద్దుసార్''

"మరి....''

"మీకేమీ ఇచ్చే స్తోమత లేనివాళ్ళం. నా సంతృప్తి కొరకయినా మీరు కాదనకండి సార్."

తనింతటి గౌరవానికి అర్హుడా?

"డబ్బు తీసుకోకుండా పేదలకు సేవచేసే మీ పేర మా ఇంట్లో ఒకసారయినా తలుచుకుంటాం సార్, ఓ మాట చెప్పమంటారా నాకు ఈ మధ్యనే పుట్టిన మగపిల్లాడికి మీ పేరు పెట్టుకున్నాము.....''

'వద్దు, నన్నంత అందల మెక్కించకు. నేను అర్హుడినికాను. నేనేం అంత మహాత్ముణ్ణికాను. నేనూ సామాన్యుణ్ణే, నేను వృత్తిపరంగా ఎవ్వరికీ సేవచేయడం లేదు కేవలం డబ్బుకోసమే చేస్తున్నాను' అని గొంతెత్తి అరవాలనిపిస్తుంది.

"నమస్కారమయినా పెట్టండి, ఎంతయినా మీకు ఆపరేషన్‌చేసి ప్రాణదానంచేసిన డాక్టరు కదా—" వెనుక సీటునుండి మాటలు చిన్నగా వినబడుతున్నాయతనికి

"వీడికి చాలా గర్వం, మనమెందులో తక్కువున్నామని వీడితో మాట్లడాలి? అయినా వీడు నాకు ఉత్తపుణ్యానికిచేయలేదు కదా; వన్నెండువందలు తీసుకున్నాడు, అదే డబ్బు తీసుకొని వీడుగాకపోతే ఇంకెవరయినా చేసుండేవారు ..."

ఆ మాటల్లో ధ్వనించిన నగ్నసత్యం డాక్టరురెడ్డి గుండెను పిండివేసింది.

బస్సు జడ్చర్లలో ఆగిన వెంటనే కండక్టరు వెళ్ళి కూల్‌డ్రింకు తెచ్చాడతనికి. సీసా అందుకుంటున్నప్పుడు డాక్టరు రెడ్డి చేతులు వణికాయి. మనసు తొణికింది.

తాను రోజు ఈ యువకునినుండికూడా డబ్బు తీసుకొనుంటే ఈరోజు ఇంకా ఆ దరిద్రపు బసాండులోనే....నీరసంగా....

రోజూ త్రాగే కూల్‌డ్రింకే అయినా ఇప్పుడు మాత్రం ఎంతో కొత్తయిన రుచిలో... అద్భుతంగా........అత్యద్భుతంగా ....

"ఇప్పుడు మీ హెల్తెలా ఉంది!" కండక్టరును అడిగాడు ఆప్యాయంగా.

"మీరు ఆపరేషన్ చేయడమూ, నాకు బాగలేక పోవడమా?! ఎంతో ఆరోగ్యంగా ఉన్నానండి. మీ మేలు జన్మలో మరువలేను...." ఇంకా ఏమేమో తనని పొగడుతూ మాట్లాడుతున్నాడు కండక్టరు.

అప్పుడు—

డాక్టరురెడ్డి తన అవిటికూతురు పెళ్ళి గురించి ఆలోచించడంలేదు. నాయుడు భార్య ఆపరేషన్ గురించి కూడా ఆలోచించడంలేదు

కండక్టరు ద్వారా కొత్తగా తెలిసిన కృతజ్ఞతాభావంలోని సరికొత్త ఆనందానుభూతిని గూర్చికూడా ఆలోచిస్తున్నాడు.

రుక్కయ్యకొడుక్కు డబ్బు తీసుకోకుండా ఆపరేషన్‌చేస్తే ఎలాఉంటుందని ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆలోచిస్తున్నాడు!

అనుభూతి చెందుతున్నాడు!! ★